

Marfarul sortii şuieră în gară...

Florin-Cezar CĂLIN

Se lasă înserarea peste noi,
Şi peste gânduri încă nepătate.
Din umbra ta apare un strigoi,
Cu ochii mei ... neînţeleşi în toate.

Mi-e dor de tine şi îţi caut chipul.
(c-aşa este cerut în legea firii).
Cu mâna eu de răscolesc nisipul,
"Găsesc inel ce se joacă de-a mirii".

Cobori din vise ca dintr-o baladă,
Să mă doineşti cu jale şi cu dor.
Iubita mea de gânduri terminată,
Rămâi în viaţa mea pân' am să mor.

Să ne veghezi tu vise indecente,
(căci noi suntem sortiţi ai nimănui).
La polii nopţii gânduri conştiente,
Se zbat în conştiinţa orişicui.

Sunt alte lucruri mult mai congruente,
Decizii importante de luat.
(salvate uneori ca aparenţe),
Dar foarte greu acum de cercetat.

Marfarul sortii şuieră în gară,
(o garnitură plină de iluzii).
Ce-aşteaptă poate pentru prima oară,
Iubirea să renască din convulsii.

Brăila, septembrie 2017